

Ομιλία στην αντικατοχική εκδήλωση του Δήμου Κυθρέας

Θεοφιλέστατε,

Έντιμε Δήμαρχε Κυθρέας,

Αγαπητά μέλη των οργανωμένων συνόλων του δήμου Κυθρέας,

Φίλες και Φίλοι.

Είναι με αισθηματα συγκίνησης που απευθύνομαι σε εσάς σήμερα, που οι θύμησες ζωντανεύουν και παλινδρομούν τη μέρα που οι ζωές σας στιγματίστηκαν πριν 49 χρόνια, αφού απομακρυνθήκατε βίαια από τον αγαπημένο σας τόπο, την Κυθρέα, λόγω της βάρβαρης Τουρκικής εισβολής.

Θα ήθελα να σας συγχαρώ όλους, που μέσω της παρουσίας σας φροντίζετε να διατηρείται ζωντανή η μνήμη του αγαπημένου τόπου σας και η επιθυμία για επιστροφή. Θέλω να σας ευχαριστήσω για την πρόσκλησή σας σε αυτή την εκδήλωση που ο Δήμος Κυθρέας διοργανώνει, σε συνεργασία με τη Συντονιστική Επιτροπή Ευρύτερης Περιοχής Κυθρέας.

Οι Κυθρεώτες βιώνουν, για 49 χρόνια, τη δοκιμασία της προσφυγιάς. Εδώ και 49 χρόνια, οι τραγικές συνέπειες της τουρκικής εισβολής και κατοχής μας στοιχειώνουν : Οι πρόσφυγες, οι αγνοούμενοι, οι εγκλωβισμένοι, η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών του κυπριακού λαού, αποτελούν τα τεκμήρια της συνεχιζόμενης παρανομίας της Τουρκίας εις βάρος της Κύπρου.

Αγαπητοί μου,

Αυτές τις μέρες η μνήμη αναπόφευκτα πάει πίσω, στην κατεχόμενη Κυθραία και τα χωριά μας. Εκεί όπου μεγαλώσαμε, εκεί όπου θάψαμε τους προγόνους μας. Η γη μας, τα σπίτια μας, οι εκκλησίες μας, όλα μας φωνάζουν να επιστρέψουμε. Η

αγαπημένη εκκλησία της Αγίας Μαρίνας με το θαυμαστό εικονοστάσι,
ληηλατημένη από τον Τούρκο εισβολέα μας περιμένει να την ξαναλειτουργήσουμε.

Η περιοχή του Κεφαλόβρυσου που αποτελούσε σημείο αναφοράς για όλη την
Κύπρο, στέρεψε πλέον, λες και την εικόνα της εγκατάλειψης τη συμμερίζεται και η
φύση.

Είναι με πόνο ψυχής που αναπολούμε στις στιγμές της εισβολής. Η Κύπρος μας
ακόμα μια φορά σταυρώθηκε από έξωθεν δυνάμεις, αλλά και από δικά μας λάθη.
Ο Έλληνας Κύπριος όμως, παρόλο που υπήρξαν οι προδοτικές συγκυρίες, στάθηκε
στο ύψος των περιστάσεων. Με τις όποιες δυνάμεις είχαμε, αντισταθήκαμε στον
πάνοπλο εχθρό.

Η τραγωδία των αγνοουμένων, μας στοιχειώνει καθημερινά. Οι οικογένειές τους
περιμένουν ακόμα με αγωνία να μάθουν κάτι, αν πέθαναν να τους θάψουν, αν
ζουν, να μάθουν πού βρίσκονται. Ένας μετεωρισμός μεταξύ ζωής και θανάτου, ένα
βάσανο που για πολλές οικογένειες ακόμα συνεχίζεται.

Φίλες και φίλοι,

Μισό αιώνα σχεδόν μετά τη βάρβαρη εισβολή του Τουρκικού Αττίλα, βιώνουμε μια
άνευ προηγούμενου προκλητική στάση της Τουρκίας που θέλει να δημιουργήσει
νέα τετελεσμένα. Εμείς οφείλουμε στην πατρίδα μας και στους ήρωές μας, το
οφείλουμε στα παιδιά μας να μην σταματήσουμε την προσπάθεια, μέχρι την τελική
δικαίωση.

Έχουμε χρέος να αγωνιστούμε για να προστατεύσουμε ό,τι κινδυνεύει και να
διεκδικήσουμε ό,τι μας ανήκει, για να επανακτήσουμε την ακεραιότητα του τόπου
μας.

Αυτό οφείλουμε σε όλους τους ήρωές μας που έπεσαν για να προστατέψουν τούτο τον τόπο από ξένες επεμβάσεις. Το οφείλουμε στη νέα γενιά και τον κυπριακό λαό.

Ας είναι αιωνία η μνήμη και η δόξα που θα συνοδεύει όλους αυτούς που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της πατρίδας ως ύψιστο χρέος και τιμή.

Απευθύνουμε δέηση στον Πανάγαθο Θεό όπως εξακριβωθεί η τύχη όλων των αγνοουμένων μας, για να αναπαυθούν οι ψυχές τους και να δοθεί τέλος στην αγωνία των αγαπημένων τους προσώπων.

Εκδηλώσεις όπως η σημερινή κρατούν άσβεστη τη μνήμη των ηρώων μας, μας δίνουν θάρρος και δύναμη να συνεχίσουμε τον αγώνα μας. Η ιστορική μας μνήμη είναι αυτή που κράτησε τον πόθο ζωντανό για επιστροφή.

Η αγία Μαρίνα μας, είθε να γίνει μεσίτρια, να ενδυναμώνεται η πίστη μας και να μας βοηθήσει στον δύσκολο, αλλά έντιμο αγώνα μας και μια μέρα να επιστρέψουμε στην αγαπημένη μας Κυθρέα και όλους τους κατεχόμενους τόπους μας.

Σας ευχαριστώ.